

помощь та на други ти князове, мюнстерский владика си призелъ градъ тѣ и наказалъ проповѣдници ти.

Утвърждение на реформацията. На стари години Лютеръ живѣлъ мирно въ Витенбергъ, и подъ закрилство то на Саксонский курфиреть уреждалъ прѣобразована та црква. Той наредилъ богослужение то въ цркви ти на нѣмский езикъ; отхвърлилъ много богослужебни обреди, и ги замѣнилъ съ молитва, проповѣдь и пѣние божествени пѣсни; написалъ лютерански катихизисъ, ходилъ по Саксония и надгледвалъ приходски ти (енурийски ти) цркви и училишта. Въ тая работа му помагалъ Меланхтонъ. Лютеръ отхвърлилъ иночество то (калугерство то) и нежеше то на духовенство то, и самъ далъ примѣръ за това: той се раскалугерилъ, хвърлилъ черната дрѣха и се оженилъ за една калугерка. Князове ти на радо срѣдце съспивали обители ти, зашто то си усвоявали тѣхни ти земи и имоти, отъ които една часть давали на училишта и болници. Отъ Саксония прѣобразование то се распрострѣло по цѣла сѣверна Германия.

Они свѣтски и духовни князове, които държали здраво католическа та вѣра (баварский, австрийский, майнски и др.) се помъчили да спрѣтъ да се не распростира, прѣобразование то; на единъ царский съборъ ти наредили да молеть царъ тѣ да свика вселенски съборъ да се искорени тоя расколъ, и да неоставя лютеране ти да распростиратъ учение то и да грабятъ имотъ тѣ на духовенството то. А сѣверни ти князове (саксонский, хесенский, бренбургский и др.) и нѣкои държавни градове несклонили та протестирали противъ това рѣшение; затова послѣдователи ти на реформацията се нарекли *протестанти*. (Подиръ това на съборъ тѣ въ Аугсбургъ протестанти ти прѣдставили изложение на вѣрата си, съчинено отъ Меланхтона. Това се нарича *Аугсбургско исповѣдание*). Про-